

A TURÁNI EGYISTENHIVŐK
EGYSZERŰ ISTENTISZTELETÉNEK

SZERTARTÁSA

ÖSSZEÁLLÍTOTTA ÉS RÉSZBEN IRTA:

BATU

BUDAPEST, 1936

A TURANI EGYISTENHIVŐK
EGYSZERŰ ISTENTISZTELETÉNEK

SZERTARTÁSA

ÖSSZEÁLLITOTTA ÉS RÉSZBEN IRTA:

BATU

BUDAPEST, 1936

A TURÁNI EGYSZERTHIVŐK
EGYSZERŰ ISTENTISZTELETÉNEK
SZERTARTÁSA

ÖSSZÁLLÍTOTTA ÉS RÉSZBEN ÍRTA:

BATU

Felelős kiadó: Dr. Bencsi Zoltán.

Szalay Sándor könyvnyomdája, Budapest, VIII., Kender-utca 39.

Magyarázó megjegyzések.

A turáni egyistenhivők egyszerű istentiszteletének szertartásait a következő vezetőmozzanatokból állítottam össze:

1. Isten mindenhatóságának hirdetése, az Isten-fogalom tisztultabb alakjának: az egy Isten-fogalomnak turáni eredetét kiemelve;
2. A turáni faj, mint Isten választott népe — gondolatának magasztalása;
3. A turáni ősök tiszteletének kifejezése;
4. A turáni népek, nemzetek, fajták testvériségének kidomborítása;
5. A Vérszerződés jelképes megújítása;
6. A négy vágás karddal;
7. Tűzgyújtás.

Az istentisztelet szép idő esetén lehetőleg a szabadban (Látóhegyen, Kámándombon), rossz idő esetén zárt helyiségben (talán inkább sátorban, mint házban) folyjon le. Az istentisztelet központi helye kisebb domb vagy halom, ahol a táltos tartózkodik az istentisztelet alatt. A halomtető kellős közepén az áldozati tűzhely: kimélyesztett medence van; a benne lévő tűz a szabadban nagyobb, zárt helyen kisebb lehet. Az imadomb (látóhalom) anyaga lehetőleg az ország több pontjáról vett földből, ha ez nem lehetséges: a helyi talajból is állhat. A dombra a négy fővilágtáj irányából lépcsők vezetnek föl; a dombtető lapos, ahol a földbeépített tűzhely nyer elhelyezést, esetleg tűztartó állvány áll (áldozókő). A tűzhelyen

keresztül régi művű magyar (török, turáni görbe) kard fekszik, markolatával keletnek, hegyével nyugatnak (hüvely nélkül).

A hívők közül csak az aggok, betegek (és állapotos nők) ülhetnek; mindenki más csak állva vehet részt az istentiszteleten (nemek szerint elkülönítve).

Ha imadombot sem lehet emelni, úgy elég jó lehet egy fából való asztalka (három- vagy négy lábú), amelyen valamiféle fém-medence áll a tűz számára. Ez lesz egyelőre a legcélszerűbb berendezkedés.

Az istentisztelet lefolyása.

1. Az Isten mindenhatóságának hirdetése.

A táltos méltóságteli lépésekkel a domb keleti lépcsősorán a dombtetőre megy és ott először elmondja a Hadúr-áldozás kezdetére szóló imát: (L.: T. R. II. évf. 1. sz., dr. Hargitay Aladártól), kelet felé fordulva:

Hatalmas Isten, akit mi Magyarok Istenének, Hadúrnak nevezünk! Aki irányítod a szelek járását; megszabod a kezdetet és véget; keleti pompába öltözteted a virágos természetet; jer közénk, terméke nyítsd meg szellemünket, lelkünk tökéletesbbülésére.

Te, aki háborúk vérzivatarában Magadhoz emeled a hősokeket; a béke harcában elbukottak lelkét erősítetted, kétségekből kivezetetted, — légy segítségünkre az emberi bűn és gyarlóság legyőzésében, hogy a Te törvényeid szerint szolgálhassuk a saját, a fajtestvéreink faji, nemzeti és lelki érdekeit.

A mi kérésünk nem szolgálai alázatból, hanem fajunk öntudatából fakad, mert ebben is méltóak akarunk lenni őseinkhez, kiválasztott gyermekeinkhez.

Hadúr! Felemelt fejjel állunk Előtted, kérünk, acélozd karunkat, erősítsd szívünket, ragadd magasba szellemünket, hogy dicséretünk Előtted értékes legyen.

Hatalmas Isten, Magyarok Istene, Hadúr! Dicsőség Néked, győzelem nekünk!

Ezután a következő szöveget intézi az össze-

gyülekezett hívőkhöz, miközben sorjában odafordul a négy fővilágtáj felé, magasba tárt karral:

Véreim!

A Világegyetem Istene, a magyar és minden turáni faj teremtője és ura parancsolja általam Nektek, hogy gyülekezzetek e látóhalom lábához és hallgassátok szavát; amint szól Hozzátok ekép (a következőket erős, kiáltó hangon): „Világbíró, hazátnyerő hősök unokái, Emese leányai, Álmos fiai, Etele ivadéka, figyeljétek szavamat, mert így lesztek részesei az örök életnek, amelyre megteremtettetek, így szabadultok az örök haláltól, amely elemészt minden magatokkal, fiaitokkal és leányaitokkal, ha tőlem elfordultok és idegen Istent választotok magatoknak!” (Az ez után következőket már halkabban.)

Ti, Kelet távolhagyott bércei, síkjai, pusztái, folyói, földje, vize, levegője, idézem arcotokat és hívlak benneteket: szellemetek szállja meg messze idegenbe szakadt magyar testvéreiteket, erősítsétek meg a Magyarok Istenének hitében, élesszétek föl Égatyá emlékét lelkükben, hogy erősek és hűek maradjanak hitükben, szeressék vértestvéreiket és rokonaikat; legyen erejük újra hazát foglalni, amelyet évezredekén át uraltak.

Ti, Dél virágos rétjei, izzó napja, messzeszakadt testvéreink! Hozzátok is szólok és hívlak a nagy testvéri egységbe, amelyből új élet, új erő születik és nyomukban új hullámok zúdulnak az élet tengerére. Jöjjetek, Dél turáni fiai és leányai, lelketek heve olvassza meg a dermedtlelkű magyar testvéreitek szívére fagyott jégpáncélt; fakadjon belőle az élet, igazi

magyar világ hatalmasan ringó kalásztengere, dús eledele a hazájában is számkivetett magyar életnek.

Ti, Nyugat csalfa vizei, tengerei, földjei! Nektek is üzenem, hogy a magyar lélek ezeresztendős bilincseit törí, lelkének ezeresztendős fékeit szaggatja és keze testvéri ölelésre, de sujtásra is fölszabadul. A mi Napunk a Turáni Ősházában kél, de a Ti birodalmatokban nyugszik, mint ahogy az Úr választott népe; a turáni faj lelke az, aki nektek, csalfa Nyugatnak életet, fényt, erőt és Istent adott. Tengri Ata másfél évezreden át bűnhődő turáni népe a Nyugat hatalmának adatott. De most már, im', Nyugat hatalmának bilincsei lehullanak és választott népe fölszabadul egy új, eljövendő gyönyörű életre, hogy lássuk itt a földön szemtől szemben a Magyarok Istene hatalmát és nagyságát.

Ti, Észak jeges, ezüstös, csillogó hómezői, odaszakadt testvéreink, im', halljátok Hadúr akaratát, szavát és ítéletét! Észak jeges halálából kiragadja Tara Isten hűséges, őrálló katonáit; a dermesztő hideg helyett ad Nektek enyhemeleg szellőt, amely elhossa szárnyán Kelet, Dél és Nyugat testvérei üzenetét: a másfél évezredes tél után egy tíz évezredes tavaszt. Jöjjetek és hallgassátok a feltámadás hívó szavait.

Ez után a következő fohással fordul Istenhez (keletre fordulva):

Mindenható, teremtő Turáni Atyánk!

Itt állunk Előtted; hívó szavadra eljöttünk, hogy meghallgassuk akaratodat, igazságodra intő szavadat. Köszönjük, hogy egy évezred tévelygése és hűtlensége után végkép meg nem emésztettél a világok zivatarában, hanem adtál időt a Te nagyságod, igazsá-

god, hűséged, szereteted megismerésére. Im' itt állunk Előtted, lehajtott fővel, szivünkben a bűnbánat súlyával, várva igazságos szavaidat és ítéletedet.

Vétkeink súlya nagy, mert először Téged hagytunk el, azután elfordultunk a Te küldötteidtől, a nékünk rendelt jósvezéreinktől. Megtagadtuk apáink emlékét és rút idegent vallottunk magunkénak. Eladtunk mindent, elvesztettünk mindent, cserbenhagytunk mindenkit, csak hogy Nyugat halványuló, elhunyo, bukó fényében fürödhessünk.

Magyarok Istene! Itt állunk Előtted, kérve kegyelmedet, bocsánatodat, erődért esengve, hogy el ne meríts vétkeink mélységeiben. Vezess bennünket új élethez; a fajszeretet tüzét szítsd föl magasan lobogó lánggá lelkünkben és adj győzelemteljes küzdelmet és ha kell: megdicsőülést a halálban.

Mindenkor igazságos Atya, aki a világegyetem összességének erőivel rendezed a világok életét és sorsát, adj megismerő erőt, világosítsd meg látásunkat, hogy megismerhessük a Te utadat, amely számunkra egyetlen és igaz. Vétkeinkért megbűnhődve, most újult erővel vesszük kezünkbe sorsunk intézését, fajunk új életéért, vértestvéreinkkel örök egységben.

Szívünkben megújult erővel, lelkünkben följazott hittel, szemünkben arcod fényességével, kezünkben az igazság kardjával megyünk a Te örök törvényeid szerint előre!

Erre a hívők kara (szavalókar) szóval, vagy énekel a következőket mondja:

Végtelen a Te hatalmad,
Mint dicsőséged;
Uralod az eget, földet,
És a szíveket.

Akaratod vihart támaszt,
Tengereket szánt;
Országokat borít lángba,
Nagy népeket, királyokat
Ítélt szolgálásra.

Az északi jégmezőktől
A tengerekig;
Kelet selymes pusztáitól
Nyugat partjáig;
Hadúrnak a dicsőségét
Hirdeti minden;

Hegy, völgy, erdő, virágos rét,
Harcos kebel, szerető szív,
Minden a tiéd!
Minden a tiéd!

(Dr. Hargitay Aladártól.)

2. A turáni faj Isten választott népe

és

3. Osök tisztelete.

A táltos a dombtetőn először keletnek, majd délnek, azután nyugatnak, majd északnak, legvégül ismét keletnek fordul, lassan, időnkint, miközben be-

szél a turáni népek őstörténetéről, történeti korokról, jelenükről, ezek egy-egy fejezetéről.

Szól a szumirokról, őshúnokról, szittyákról, szarmatákról, kimmeriekről, őscsinekről, japánokról, ősmongolokról, ujugurokról, keftelitákról (fehér hunok), gujarokról stb. népekről.

Itt nagy tudományos föladat hárul minden táltosra, mert át kell tanulmányoznia a turánokról szóló forrásirodalmat, másrészt a vérségi, vérrokonsági, fajélettani kérdésekben is járatosnak kell lennie. (Előbbi kérdésre kitűnő forrásmunka: Barátosi Balogh Benedek: Turáni könyvek sorozata. Utóbbira: A Cél fajvédelmi tudományos folyóirat, szerkeszti: Méhely Lajos dr. és ennek különkiadványai.)

A táltosnak különös gondot kell fordítania a szumirok ismertetésére, mint az emberiség legősibb ismert és magasfokú műveltsége kitermelőjére; föltétlenül meg kell említenie az akkádokat és Hamurabi király törvénykönyvét, ki kell terjeszkedni mindenre, amiben a zsidó és ennek mellékhajtását; a keresztény vallást megelőzték; föl kell sorolni mindama mondákat, amik megelőzték a zsidó, keresztény-kereszttyén és görög meg római ilyentárgyú mondákat. (10 parancsolat, szeplőtlen fogantatás, egyistenhit nyomai, bűnbeesés, Izdubár-eposz, túlvilági élet hite, a túlvilági folyón való átkelés csónakkal, l.: Charon és a Styx vize, stb., stb.) Közben egy-egy kimagasló jószvezérről is meg lehet emlékezni. Az ősturánokkal kapcsolatban különösen ki kell emelni mindazt, ami a keresztény vallás kezdeteit tartalmazza és így utal arra, hogy Isten legelőször a turáni népeknek nyilatkozott meg.

(A jelenkori turáni népek helyzetére vonatkozóan a Turáni Világpolitika tartalmaz utalásokat és adatokat.)

A jószvezérek életrajzi ismertetésénél szólni kell a hunokról, tatárokról, mongolokról, avarokról, csinekről, japánokról. Ezek után ismertetni kell a következőket:

Atila, Baján, Árpád; Dzsingiz-kán, Álmos, Balambér, Bulcsú, Emese, Kül Tegin, Batu-kán, Timur Lenk. Különösen ki kell emelni a japánokat, mint a turáni népek vezérfaját; a törökök és Kamal Atatürk; szólni kell a japán és török hősiességről; a japán tábornokokról; Togo, Kusoki, Oku, Nodzu, Nogi, Kanimura, Yamagata. Külön meg kell emlékezni a japán császárról.

Nem szabad megfeledkezni a világhírű japán Mitsui-bankcégről és családról sem, mint a japán közgazdasági rátermettség példaképéről sem.

Az erkölcsi és vallási törvényhozók között meg kell emlékezni Zarathustra, Shinto, Buddha törvényeiről, továbbá Dzsingiz-kán Yassza-járól, a magyar Vér szerződésről és népjóléti intézkedéseiről.

4. A turáni testvériség.

Vallásunknak a turáni testvériséget föltétlenül ki kell hangsúlyoznia, mert a magyarság új életrekelése is csak egy meginduló egyetemes turáni szabadságmozgalom keretei közt érhető el. Ezért a táltos ekép szól:

Véreim!

Égatyá rendelése, hogy a turániak magyar ága egy évezreddel ezelőtt leszakadjon a testvérnépek tengeréről és a Kárpátmedencében megpihenve, képviselje és védje szunnyadó testvéreit napkeleten. Emlékezzünk meg azokról, akik testéből test, vérükből vér lettünk. Mi, magyarok, parányi foszlánya vagyunk annak az óriási néptengernek, amelyből sarjadtunk és amely másfél évezredes szunnyadás után mozdul egyet, hogy leseperje a testéhez tapadt sok élősködőt és utolsó szorongattatásunkban szétcsapjon az elenünk acsarkodók közt.

Jöjjetek azért, Kelet, Nyugat, Észak és Dél fiai, fogjatok kezét egy örökké tartó nagy szövetség kötéséhez!

Erre a 4 fölépcsőn egy-egy férfi föllép és így szembeállva, kezét nyújt egymásnak úgy, hogy jobbkezüket az áldozati oltár fölött egymást fogja. A táltos odalép, jobbkezevel összefogja a négy kezét, balkezevel a kardot fekteti a kezek fölé úgy, hogy markolata keletre, hegye nyugatra néz és így szól: „Csillagokat, Földet rengető Hadúr, Te látod a mi szövetségünk igazságát, e férfiak lelkét és akaratát! Áldd meg e szövetséget erővel, hírral, dicsőséggel, hogy becsület és boldogság sarjadjon belőle a magyar és minden testvérnemzete számára. Átok annak fejére, aki megszegi!”

5. A Vérszerződés jelképes megújítása.

A táltos folytatja:

„Jöjjetek, vérem fiai, kössünk örök szövetséget Égatyá színe előtt, testvériséget, mint apáink Álmos vezetése alatt. Emlékezzetek Álmos, Előd, Ond, Kund, Tas, Huba és Tuhutum vezérre és Nyék, Megyer, Kürtgyarmat, Tarján, Jenő, Kar és Kar acélos törzseire, akik Árpád vezérkedése alatt foglaltak hazát, újítsátok meg az ő fogadalmukat!”

Erre a már korábbi négy férfihez még három csatlakozik a közönség soraiból és a dombtetőn körbenállva, mindannyian összefogják jobbkezüket. A táltos a borral megtöltött serleget sorba nyújtja a hét férfinak, akik a serleg szélét ajkukkal megérintik, miközben elsorolja a Vérszerződéshez hasonlóan, nemzeti és faji életünket érintő legfőbb tételeket, amiket a hét férfi ünnepélyesen utána mond:

1. Él a Magyarok Istene és turáni választott népe;
2. A közösen szerzett javakból mindenki közösen osztozik;
3. Az évi országgyűlésen mindenkinek joga van megjelenni;
4. Minden turáni népet szeress vértestvéred gyanánt;
5. Adjon Égatyá a magyarnak rátermett vezért;
6. E szerződés oly fölséges, mint az első Vérszerződés és annak folytatása;
7. Örök átok azon, aki ezeket megszegi.

(Megjegyzés: Az 1—7. szertartás-részletben csak férfiak vehetnek részt!)

6. A négy vágás karddal.

A táltos Kelet felé fordulva, kezébe veszi a kardot és azt Kelet felé nyujtva, a következő imát mondja:

Magyarok, minden turániak Istene!
Győzedelmes Hadúr!

Te, a béke és a harc ura, aki legyőzhetetlen akarattal megszabtad a fajok boldogságának és küzdelmének útját! Érezzük hatalmas kezéd szorítását, karod lendületét, amely figyelmeztet kötelességeinkre; nagy szemünkbe sugározza, fülünkbe harsogja, lelkünkbe edzi a Te hatalmas parancsodat: magyar küzdj és bízza bízzál! Ne számíts ellenségeid jóindulatára, ne higj a békeszós követeknek, hanem köszöröld kardodat új küzdelmekre. Küzdés nélkül nincs élet! Az én tökéletességemhez fáradozások és harc nélkül föl nem emelkedhetsz, azt meg nem közelítheted; légy mindig erős és harcrakész, mert úrnak teremtettelek; a gyengeség a szolganép sora és rendeltése.

Fiaim, magyar Gyermekeim! Az Én jelképem harcban a nyíl és kard, ezt forgassátok vitézül az Én nevemben és urai maradtok annak a földnek, amelyet tíz évezreddel ezelőtt már őseitek révén birtokotokba adtam. Ne legyetek gyengék többé, hanem erősek! Becsüljétek és szeressétek véreteket, de ha kell, ne sajnáljátok azt ontani földetek és fajotok szabadságáért, függetlenségéért és nagyságáért. Adott Nektek földet, amely szabad és független volt minden teremtményemtől, de Ti lassankint elfeledkeztetek arról a vérről, amit érette adtatok, azért el is veszítettétek és más idegen jövevények sarkai alá hajtottak.

Föl, szökj talpra, magyar fejedelmi vér és ragadd ki földedet az idegen kezéből! Te, aki acélmarokkal fogtad védőkardodat, ellenségeid ellen, állj szembe bátran velük és én újra megáldom minden magodat hírrel, dicsőséggel, fénnel és győzelemmel, ha mégegyszer Hadúr nevében adod véredet egy újabb fölzsabadulásért.

Meg ne rettenj a tengernyi ellenségtől, mert teremő urad ott fog állani mögötted. Állj ki Kelet küszöbére és suhintsd acélsodát a szomszédodban lakozó ellenség felé és dörögd oda nekik; mi hoztunk Keletről fényt, világosságot, erőt és életet mindenkinek, onnan veszünk majdan föltámadásunkhoz is hitet. Dél szelleme nem fenyeget, de Nyugat minden ármánya ellen villogtassuk acélunkat. Ez rontott meg bennünket, ez sodort a pusztulás küszöbéhez! Ármány és Urdung szelleme innen szállott meg bennünket. Örök vesztes és átok minden mesterkedésükre!

Magyarok Istene! Légy velünk és nemzetségeinkkel egy örök szövetségben. (Ez után egy-egy kard-suhintást tesz a négy világtáj felé.)

A táltos a kardot ezután a tűzhelyre fekteti, hegyével Nyugat felé.

A táltos megfelelő módon tüzet gerjeszt és közben, majd azután a szokásos sorrendben a négy világtáj felé fordulva, a következő imát mondja: (Ezalatt fehérruhás leányok lejtének a tűzhely körül.)

Magyarok mindenható Istene:

Hála Néked fényességéd és heved eszközeért, a tűzért. Áldás fölséges nevedre, hogy a világ teremtése után a sötétséget és hideget elűzted és egyetlen intő jeledre leghatalmasabban ható erődöt elküldted

a Földre és népeid közül legelőször turáni fiaid lelkébe lehelted, hogy világítsanak az emberiségnek, megismerésedért, a Te örök dicsőségedre és embertársaink boldogságára.

Égatyánk! Te tüzedet legelőször Kelet választott turáni fájának lelkébe lehelted, hogy onnan sugározzon az minden teremtményednek.

Innen sugározttad tovább Dél tengerei, hegyei, völgyei, népei lelkébe.

Keletről vittük Nyugat felé és oltottunk beléjük tudást és hitet, amiért annak népei rabságba vetették mesterüket. Te, Nyugat, halvány visszénye a mi első-teremtődésű tűzünknek, Te most már halvány sugár leszel Kelet egész világot bejáró fényessége mellett.

Észak hidege, tél fagya megolvad Égatyá akaratából; a tél jégmezőinek testvérnépeit a Te megismerésed bölcsességére ébreszted!

Dicsőség, hála szeretetedért, bölcseségedért, igazságodért, erődért, jóságodért, fényességedért, amely eloszlatta az örök sötétséget, boldogságot gyökereztesz lelkünkbe, megmutatod, hogy csak a Te szereteted nevében élhetünk, amelynek örök jeléül a Te legfőbbesébb jelképedet: a tüzet ajándékoztad nekünk!

Felséges Ur, mindenható, jóságos Isten, Tied a dicséret! A dicsőség, tisztelet és minden áldomás Téged, egyedül csak Téged illet.

Dicsértessél, óh én Uram, minden teremtményeid által, különösképpen pedig bátyánk-urunktól, a Naptól, Ó fényes világát ki ránk szerte árasztja. Szép és gyönyörűséggel ragyogó Ó s fényességében Fölséged jelképe,

Dicsérjen, óh Uram, Hold-asszony nénénk is, meg az összes csillagok! Oly tündöklően szépek, ékesek, gyönyörűségesek, ahogy velük az ég boltozatját körül-körül raktad.

Dicsérjenek, Uram, Szél-testvér, a Levegő, a Ború, a Derű és az idő változási, melyekkel teremtményeidről mindenha gondoskodik.

Dicsérjen, Uram, kedves és tisztaságos hugunk: a Víz, kinek hasznos voltát csak alázatossága múlja még fölül.

Dicsérjen, Uram, a mi gondozó, tápláló, megannyi-féle gyümölcsöt, színes virágot, meg füvet termő Anyaföld-nénénk.

Dicsérjenek, Uram, kik a Te szent szerelmedért megbocsájtók s betegséget és háborúságot szenvednek.

Dicsérjen, Uram, a mi nénénk, a testi Halál, ki elől élőknek nincsen menekvése. Jaj azoknak, kik bűnnel terhelve jutnak Te eléd! És boldogok azok, akik szent akaratod szerint jártak, mert isteni fegyvereidnek hordozói leendnek.

Dicsérjétek és áldjátok velem együtt az én Uramat és legyetek örökké hálásak néki, szolgálván őt bátor harcokszéggel.

Dicsérjen, Uram, az örökké vidám, a szépséges, erős és hatalmas Tűz-testvér, mely világít nekünk a sötét éjszakákon! Te a sötét éjjelt a Nap kegyelméből fényes nappallá varázsolod. Te adsz hevet az emberi léleknek, Te olvasztod össze az egymást szerető sziveket, Te tisztítasz meg mindent a föld sarától, Te sugározttad Tengri Ata hatalmát, büvét, erejét e földre és száműzöd a sötétséget, hideget és gonoszsgót. Áldassék erődért a Magyarok Istene.

Mindent legyőző erőd, a Hatalmas Világura mindenhatóságának jelképe: Tűz, Te szállj a magasba és vidd az Egek Urához hálánkat, hogy magyarnak teremtetted! (L.: Zajti Ferenc: A magyarok ősvallása, 33. l.)

Erre a jelenlévők együttesen mondják vagy énekelik a szent tüzek himnusát:

Szent tüzek himnusza.

Sötét éjjeleken fent a magas égben,
Szent tüzek lobbannak csillagos ösvényen;
Csaba népe száguld a hadaknak útján,
Csillagfelhő támad harci ménék nyomán.

A hajnal tündére megtöri az éjet,
Jelzi közeledtét a Nap Istenének;
Felragyog a szent tűz Hadúr parancsára,
Éltető melegét szórja e világra.

Szent tüzet küld Hadúr az emberek közé,
Ott ég a keblekben a harcok idején;
Szent tüzek élesztik a szemeknek fényét;
Szent tüzek hevítik szívek szeretetét.

Szent tüzek lobbannak a Kárpátok alján,
Turáni pusztákon, ázsiai rónán,
Északi testvérnép sötét éjjelében,
A déli tengerek csillámló fényében.

Hadúrnak oltárán támadnak szent lángok,
A szelek tündére lejt körülé táncot;
Füstje száll a multra, fénye a jövőben,
Látnoki jóslatok rezegnek a légben.

Dicsőség Hadúrnak, Hadak Istenének,
Ragyogó fényének, éltető tüzének;
Villámszóró karod csatázik érettünk,
Hálánk nyomán támad irántad szent hitünk.

Az egész természet nagyságodnak hódol:
A fűben és fában, virág illatában,
Szelek zúgásában s madarak dalában.
Minden, minden a tied,
Áldassék a szent neved!

(Dr. Hargitay Aladártól.)

Munkálkodó és győzedelmes Napisten!*)

Ki a pusztulásból új életet teremtesz, ki legyőzöd az égi állatkörnek kártékony jeleit, ki szent áldásod sugarait a földközelségből és földtávolságból, a halált okozó forráságból és a halállal fenyegető fagyból újból és újból visszavezeted, ki az életünket a Nap pályájában hordozod, dicsőség legyen tenéked Nagyisten!

Dicsőség neked, aki a legforróbb szakában legyőzöd az oroszlán jegyét, Neked, aki alvásodban, mikor messze vagy a Földtől, akkor sem feledkezel meg rólunk!

Szent Napisten, dicsőség és hála Tenéked!

Hiszek . . .

Hiszek egy Mindenható Őserőben, — Ki betölt mindent a végtelen térben és időben, — Mert ez Örök Tűz, Erő és Élet s e Tűznek örök lángja a Lélek, ó — Mely mint hit, erő, akarat, az élő ékessége, ó — Ki elhivatott a tökéletességre!

Hiszek az Őserőnek örök törvényében, — Megismerés tanában, — szeretet igéjében, — mert minden életnek az Őserő a kútja — és minden élőnek a fejlődés az útja. — Vannak ez úton, akik elmaradnak — S vannak, akik ez úton haladnak, — Akikért van, mind a termés, mind az élet, — Hogy az örök tűz fényét terjessze, az örök láng: a Lélek!

Hiszek elhivatásomban, — a beteljesülésben, — Mert erőt merítek a törvény követésében, — És a törvény uralkodik önmagamon, — Cselekvéseimen, szavaimon, gondolataimon, — Irányítva érzékeim, érzéseim és sejtparanyaimnak működését, — Hiszem egy új létformának a beteljesülését, melyben tökéletesebb a test,

*) 5000 éves ima.

tökéletesebb a lélek, nagyobb a tudás, az erő és örömteli az élet, — Én ez új létformának vagyok a nemtője, mert vagyok az örök törvény követője, — Az öntudat a teremtő erőben, — Aki elindultam a tökéletességben.

Reggeli ima.

Széttröpte a fény a sötétséget, felrázza álmából a munkás életet. Kipihent szellemmel, a megpihent testtel, engedd, hogy folytassam harcomat sikerrel. Erő és bölcsesség legyen a fegyverem, önbizalom lelke törtessen előttem; az igaz és nemes szelleme tomboljon, a haladás útján csak előre rontson. A Keletnek tüzet vetem a homályra, törtető utamnak nincsen akadálya: győzőm kell, mert muszáj, Hadúr így akarja, a harcos munkámat áldása takarja.

Estéli ima.

E nap is tova tűnt, az élet zaja elült; a fény nyomába a sötétség lépett, hogy pihenést hozzon a munkás életnek. Harcoltam, küzdöttem, ahogy Te akartad, békés pihenésbe adjad a jutalmad. Az álom tündére ragadjon szárnyára, édes mézt csepegtessen varázsfuvolája; (jobb tenyerét homlokára fekteti) pihenjen szellemem, (jobb tenyerét mellére fekteti) üdüljön fel testem, — a Kelet szelleme virrasszon felettem.

Dr. Hargitay Aladár.

Az igaz lélek imája.

Nagy Isten! Hadak Istene! Életre bívtál; lelket leheltél porhüvelyembe, hogy végig harcoljak egy földi életet.

Övezzen bár fény, vagy szegénység, utam palotát, vagy kunyhót érintsen, életem áldásod nélkül kopár pusztaság, hol elhal a mosoly, kihál a kedv s a boldogság mocsárba süllyed.

Az igaz élet vágya csendül ki belőlem. Atyám, ha adtál életet, add rá áldásod. Kincseid közül csak hármat kérek, mikkel az élet útjait megkönnyítheted:

Fényességben fűröszd meg testemet, hogy erő és egészség költözön bele, mert a földi élet harca megkivánja, hogy porhüvelyem átgázolhasson mindenem.

Fényedből részesüljön szellemem, hogy tudás és bölcsesség legyen osztályrészem, ami vezethesse minden cselekvésem.

Fényedbe burkold egész lelkemet, hogy igazságod érzete uralja azt, mert csak igazság, szeretet nyújthat megbecsült életet.

Lásd Atyám! Nem kérek földi fényt, gyönyört, élvezetet, csak adj egészséget, tudást s becsületet, mert e három kincssel akaratod szerint bálványokat döntök, posványt temetek el, sebeket szárítok fel. Csak ez lehet egy élet küldetése, Hadak Istenének igaz dicsősége.

Dr. Hargitay Aladár.

Kézilogó imádság,

melyet a főavató mond el:

Teremtő szent Isten, ki isteni szent szerelmeddel meggyújtottad Napatya szívet s szerelmeddel teremtő isteni erődöt belesugározta Földanyába, megtermékenyítve Őt a földi szép életek megszületésére, Teremtő szent Isten, ki isteni munkálkodásodnak drága gyümölcseül az embert alkotád s a hideg sötétség és borulás szellemeinek legyőzésével törvénytetted a szerelmes szívek egyesülését, örökké munkálkodó és örökké győzedelmeskedő szent Isten, folytasd ez egyesülő pár közös szép életében is a Te teremtő, áldásos szent munkádat és diadalmas harcodat s segítsd

és oltalmazd őket, hogy ezt a termékeny munkát és győzedelmes harcot ők, mint a Te gyermekeid, a Te kezeid, a Te lábaid, a Te erőd, a Te gondolatod és a Te hatalmad Benned, Veled, Általad és Neked, maguknak, öseiknek, gyermekeiknek, rokonaiknak, fajúknak, mindnyájunknak javára, boldogságára és dicsőségére, fajúknak szaporításával, növelésével, erősítésével és gyarapításával eredményesen folytathassák, győzelmesen végigharcolhassák. Dicsőséges szent Uristen, add meg ezt. Áldd meg ezt a szent kézfogást, áldd meg!

Tavaszi ünnep imája.

Hatalmas Isten! Nem engedted, hogy az enyészet örök diadalt üljön a természet felett; varázsfuvalatodra új élet támad benne; fényesség nyomán virágdiszt öltött a mező; lombkorona díszíti az erdőket, ami mind a Te dicsőségedet hirdeti.

Virágillat felhője száll magasba madárdal szárnyán, mit imánk kísér nyomon napfényes sátorodba.

Lelkünk újjá éled, új remények kelnek, bizakodva fordulunk hozzád: Segíts az igazság védelmében, óvj a büntől, nemezsítsd lelkünket, hogy fogékonyak legyünk a Te bölcseséged iránt és érdemesek a tavasz ígéretét beváltó bő áldásodra.

Hatalmas Isten! Hadak istene! Dicsőség neked, győzelem nekünk!

Dr. Hargitay Aladár.

Istentisztelet befejezésére írott ima.

Magyarok Istene, Hadur! Gyönyörű alkotásodat a bűn mocska lepte be. Gyermekeid elhagyták az igazság útját; megsúfolták emberi voltukat, vadak módjára tépdésik egymás testét, elkét; kiragadják a gyenge asszonyok, esengő gyermekek, aggok

hezéből a falatot; szellemi és gazdasági nyomor közepette a rablás szelleme orgiákat ül. Tudjuk, hogy testvéreinkkel mindezt nem akarod, ezért a végtelenséged fájdalma bennünk jut visszhangra.

Mi vagyunk a bűn ostorozói, a gyengék, a szegények védelmezői, fajunk küldöttei. Nemes küzdelmünkben segíts, mert emberi bűn és sötétség elleni harc a legnagyobb; testvéreinkért elért győzelem pedig a legnemesebb, mert ez a Te akaratod szerinti.

Szent eszméd tisztaságát hirdetjük, harcolunk a társadalmi igazságtalanságok ellen, hogy nemzetünket egy szebb, egy boldogabb korszakba vezethessük.

Légy segítségünkre, mert a szociális igazságok a Te igazságodat, a győzelmünk a Te dicsőségedet jelenti.

Dicsőség néked, győzelem nekünk!

Borsi Sándor.

A mi könyveink:

Útmutató tanításainkról — 20 P

Turáni világpolitika — 20 „

(Dr. Hajnóczy Sándortól)

A magyar társadalom tura-
nizálása 1'20 „

(Dr. berei Nagy Elektől)

Magyar pusztulás a Habs-
burgok rabságában 2'— „

(Baráthosi Balogh Benedektől)

Megrendelhetők a „Turáni Roham“ kiadóhiva-
talában, Budapest, VIII., József-utca 15.
